

בש"פ 8589/17 - פלוני נגד משטרת ישראל-מפלג המיעוטים, ירושלים, שירות הביטחון הכללי-השב"כ

בית המשפט העליון

בש"פ 8589/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. משטרת ישראל-מפלג המיעוטים, ירושלים
2. שירות הביטחון הכללי-השב"כ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים בעמ"י 3790-11-19 מיום 2.11.2017,
שניתנה על-ידי השופט כ' מוסק

בשם המבקש: עו"ד חאג' מופיד

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט כ' מוסק) בעמ"י 3790-11-17 מיום 2.11.2017, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' כהן) במ"י 53938-10-17 מיום 1.11.2017, שבה הורה על מעצר המבקש לצרכי חקירה עד יום 13.11.2017.

2. ביום 26.10.2017 נעצר המבקש בחשד לביצוע עבירות של חברות בארגון טרור וקשירת קשר למעשה טרור. על-פי החשדות נגדו, תכנן המבקש לבצע פיגוע. ביום 27.10.2017 הוארך מעצר המבקש בבית משפט השלום

עמוד 1

בירושלים (השופטת ש' זוכוביצקי-אורי) עד יום 1.11.2017. עם תום ימי מעצר אלו ולאחר עיון בחומר החקירה ובנספחים סודיים, קבע בית משפט השלום כי ישנו חשד סביר הקושר את המבקש לעבירות האמורות וכי מתקיימות בעניינו עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה. לפיכך, הוארך מעצר המבקש ב-13 ימים.

3. למחרת הגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ערר על הארכת מעצרו. בו ביום נערך דיון שבמהלכו עיין בית המשפט המחוזי בחומר החקירה, במסקנות שעלו עד אותו שלב, ובפעולות חקירה נוספות אשר תכננו המשיבים לבצע. על יסוד זה קבע בית המשפט המחוזי כי יש צורך בפעולות החקירה המתוכננות, כי השלמתן אכן דורשת את הארכת מעצרו של המבקש ב-13 ימים, וכי אין מקום לקצר את משך המעצר המבוקש. עוד נקבע כי תקופת המעצר הקודמת שעליה הורה בית משפט השלום נוצלה כדבעי על-ידי גורמי המדינה, וכי החשדות נגד המבקש התחזקו. על כן, נדחה הערר על החלטת בית משפט השלום.

4. מכאן הבקשה שלפני, בגדרה נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בהאריכו את מעצר המבקש ב-13 ימים. לטענת המבקש, תנאי החקירה והמעצר, כמו גם עוצמת החשדות נגדו, מצדיקים את קיצור תקופת המעצר.

5. לאחר שעיינתי בבקשת הרשות לערור ובחנתי את צרופותיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, בית משפט זה אינו נוהג להתערב ב'גלגול שלישי' בהחלטות הנוגעות לענייני מעצרים, והתערבותו בכגון דא מתוחמת למצבים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות (בש"פ 5547/17 מרזוק נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.7.2017)). בנדון דידן, עוסקות טענותיו של המבקש בעניינו-שלו בלבד, אין בהן נופך עקרוני החורג מדל"ת אמותיו, ולא נסיבות חריגות. לא לכגון דא נועד 'גלגול שלישי' בענייני מעצרים. לא ראיתי אפוא מקום ליתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי.

הבקשה למתן רשות לערור נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, ט"ז בחשוון התשע"ח (5.11.2017).

שופט